

der lavede Jernbaneloven af 1908. Det er saa rimeligt, at han for sit Vedkommende vil sætte sig imod med Hænder og Fødder. — Ministeren siger, at der foreligger ikke noget officielt for ham, men det behøver der heller ikke at gøre paa det nuværende Tidspunkt. Naar der blot til den Tid, da Koncessionen søges, foreligger noget officielt for Ministeren, er det tilstrækkeligt. Andet og mere har Ministeren ikke nogen som helst Ret til at kræve. Det er rigtigt, at Grindsted—Tistrup-Linien har Vanskelighed ved at skaffe Pengene. Det har været lettere for Varde-Linien at gøre det, men saa meget mere Grund forekommer der mig at være til at give Tistrup-Linien den lille Udsættelse, der er stillet i Udsigt ved vort Ændringsforslag.

Til det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) skal jeg nøjes med at gøre nogle faa Bemærkninger. Naar det ærede Medlem spørger: Hvad betyder Tallene paa de Folk, der har tegnet nogle Penge, ja saa nødes jeg til at slutte mig til det ærede Medlem fra Skern (Ovesen), der siger, at det lyder noget mærkeligt, at det ærede Medlem fra Varde vil sige noget saadant. Men jeg skal indrømme, at det ærede Medlem fra Varde maa jo bedre end vi andre kende Vederhæftigheden hos den Befolkning, der bor i hans Valgkreds, og er han paa det rene med, at man ikke kan sætte den højere, end at man, naar de kommer til Folketinget og siger: De Penge har vi tegnet, kan sige, at det betyder ingenting, ja, saa er det jo en anden Sag. Om det ærede Medlems Syn paa Befolkningens Vederhæftighed er det rette, er jeg naturligvis ikke i Stand til at bedømme.

Det er ikke rigtigt, at de to Banelinier har lige megen Tid til at søge Koncession. Efter Udtalelserne i Dag har den ene Linie sine Pengesager i Orden, medens den anden ikke har det. Og man kan vel saa være paa det rene med, at den Linie, der har sine Pengesager i Orden, har et stort Forspring fremfor den anden. Naar man ikke alene fra det ærede Medlems (S. Sørensen) Side, men ogsaa fra den højtærede Ministers Side stiller sig saaledes, at man bryder sig fejl om, at den ene Linie har Loven for sig, kan jeg saa udmærket godt forstaa, at saa giver man

Grindsted—Varde et betydeligt Forspring fremfor Grindsted—Tistrup. Det forekommer mig dog, at naar vi nøjes med at give Grindsted—Tistrup denne Respit paa $\frac{1}{2}$ Aar indtil 1ste Oktober, maatte man kunne gaa ind derpaa. Det vil jo ikke spænde Ben for Grindsted—Varde-Linien. Det er ganske urigtigt, naar man siger dette. Det, vi ønsker, er kun at skabe saa megen Tid for Grindsted—Tistrup-Linien, at det kan vise sig, om de er i Stand til at skaffe Pengene eller ej. Viser det sig, at de Herrer har Ret, at Pengene ikke kan skaffes, naa ja, saa faar de Grindsted—Varde-Banen, og saa er der ingen fra vor Side, der vil sætte sig derimod.

Formanden: Jeg foreslaar, at man nu indskrænker sig til korte Bemærkninger.

L. Rasmussen: Jeg skal gerne gøre mit til, at denne Forhandling snart kan slutte, og jeg kan jo heller ikke i en kort Bemærkning komme ind paa de mere eller mindre umulige Paastande fra den ærede Ordførers (Slengerik) Side. Men naar han siger, at der er den Forskel paa Køge—Kværkeby-Banen og Tistrup—Grindsted-Banen, at ved den første var det dem, der havde Koncession paa Banen, der ønskede den ændret, medens det modsatte er Tilfældet her, saa ved jeg ikke, at der er nogen derude i Vestjylland, der særlig har Lov til at søge Koncession. Jeg tror først, de kan gøre det, naar de kan skaffe Pengene. Loven indeholder ikke noget om, hvem der kan søge Koncession, det kan den gøre, der kan skaffe Tingene i Orden. Nu er Forholdet det ved Køge—Kværkeby-Banen, at der ogsaa fremkom Protest mod dens Anlæggelse, idet der fra den store Stationsby Haslev blev indsendt et Andragende, fordi Anlægget stred imod dens Interesser, men det tog vi intet Hensyn til.

I øvrigt er det bebrejdet os, at vi har sagt noget om, at de Folk, der har tegnet Pengene og har skrevet under, ikke vidste, hvad de gjorde, dem kunde man ikke tage Hensyn til. Men det er slet ikke rigtigt. Jeg har talt om, paa hvilke Betingelser disse Penge er tegnede, og at Forholdene uundgaaeligt vilde føre med sig, at de, der har tegnet Pengene, i Virkeligheden ingen Forpligtelse har.